

Szerkesztőség:

Rimaszombat Koháry-utca 21. szám. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . . . 8 korona.
Fél évre . . . . . 4 korona.
Negyedévre . . . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Felelős szerkesztő: Dr. DIENES GYULA.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca 1. szám a. a könyvnyomdában — Ide intézendők a kiadó hivatali elölfezetés, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor terfoga . . . . . 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árkedvezmény.

Nyilttér:

Egy sor . . . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

„Rimaszombaton.“

Ezen a czimen, a „Budapesti Hírlap“ június 10-iki számában, Alexander Bernát, (Alfa), Magyarország írói világának egyik legnagyobb élő aesthetikusa, finum sèvres-i porcellánban illatos langy kristály-vizet önt elibénk, a melyből aztán gyöngéden megmosdatgat minden Rimaszombatot, valahány csak van ilyen istenkégyelméből szerencsés kis városka ebben az egész országban.

Mert az a csipetnyi gúny és szelid intelem, a mi az Alfa tárczájából kisarjadzik, nemesak éppen nekünk szól rimaszombatiaknak. Érthet abból Kiskőrös is, Putnok is — de talán még Hetye is meg Rudobánya is, szóval mindazok a nevezetes kis helyecskék, a melyek éppen csak arról nevezetesek, hogy falaik közt egy Petőfy Sándor, egy Tóth Ede, egy Berzsenyi Dániel vagy egy Gvadányi József született.

A kristály-víz tiszta tükörében persze mi rimaszombatiak is megláthatjuk mimagunkat: micsoda torz fintorkép vagyunk!

Tudunk lelkesedni az irodalomért, mikor ugy hébe-hóba a vendégek kedvéért ki kell nyitnunk a „tiszta szoba“ ajtaját, de azontúl nagyon hétköznapi filiszterek vagyunk: természetjük a krumplit, babot, spenótot, csutorát; kártyázunk, pletykázunk, ezivakodunk és főképpen politizálunk, meg bankettirozunk.

Kérges napszámos munka átaljában — és vásárnaponként egy kis uri paradé: ez a mi életünk. Sahara sivatag . . . itt-ott egy kis oázis.

Ilyesféle fejünkre-olvasást érzek én ki az Alexander Bernát nagyon szép és nagyon elmés csevegéséből.

Hiszen megérdemeljük a dorgatóriumot, de azért egyben-másban mégse tudunk véle egyazon véleményen lenni.

Hogy: alakítsuk meg a Tompa Társaságot! — Ezt éppen olyan joggal lehet kívánni, mint azt, hogy a kiskőrösiek meg csináljanak egy fiók Petőfy Társaságot.

TÁRCZA.

Rimaszombaton.*)

— Magyar író a vidéken. — Egy jeltelen sir. —

Irta: ALFA.

Magyar író nem panaszkodhatik, hogy a vidéken nem fogadják nagy vendégszeretettel, el nem halmozzák szivességgel és nem környékezik tisztelettel. Minden jóban van neki része. Csak kissé idegennek érzi magát. Nem mert nem talál személyes ismerősöket; ellenkezőleg gyorsan ismerkedik és barátkozik az emberekkel, a kik készségesen kitarják előtte szívéket és elbájojják szeretetreméltóságukkal. De a vidék előtt idegen úgy képviselője gyanánt érzi magát. A magyar irodalom, tudomány, művészet egészben még mindig idegen úgy a vidéken, főleg azokon a helyeken, a hol helyi irodalmi társulatok nem ápolják ezeket a felsőbb kulturai érdekeket.

Az irodalommal ugy vannak vidéken, mint régente az ugynevezett tiszta szobával. A tiszta szoba a lakásnak az a része volt, a melyre a ház asszonya büszkeséggel tekintett, a hová a legszebb butorokat rakták, a hol kifogástalan rend és tisztaság uralkodott, de a melyben a házbellek igen kényelmetlenül érezték magukat. Ott csak a vendégeket fogadták. Az a szoba kívül esett a családi élet vérkeringésének, ott csak a társadalmi élet paradés jelenetei folytak le. Az irodalmat, a tudományt és a művészetet is rendkívül tisztelik a vidéken, komolyan tisztelik, csak nem élnek velük. Rosszul olvasná e sorokat, ki bennük a gúny legesekélyebb árnyalatát találja. Azok a szolgálatok, melyeket a magyar irodalom tett a nemzeti életnek, annyit eredményeztek, hogy a nemzet hálával, tisztelettel őrzi a nagyok emlékét és ezekből az érzelmekből az élő epigonoknak is juttat.

A vidéken lelkesedni tudnak az írókért és szentélynek tekintik az irodalmat, de csak rendkívüli alkalommal teszik lábukat abba a szentélybe. Az irodalom: a tiszta

*) A „Budapesti Hírlap“-ból vesszük át ezt a tartalmas tárczát azért, mert egy hivatásos íróember tollából Rimaszombat város társadalmát érdeklőleg nagyon sok megszívlelni volt nálunk benne.

Kis városkában, mint a miénk, az ilyesféle „irodalmi“ társaság, mindjárt az alakuláskor alczimul odairhatná az alapszabályaiba: „Vidéki szellemóriások és félreismert zsenik egyesülete.“

Szeged, Nagyvárad, Debreczen: ezek megcsinálhatják a maguk Dugonics — Szigligeti — vagy Csokonay Társaságukat, mert nekik megvan a hozzávaló „társaságuk“: van legalább egy-egy Tömörkényi Istvánjuk, Kisteleky Edéjük, Vértessy Arnoldjuk, Sass Edéjük, szóval van egy-két írói tekintélyük, a kiket a fővárosi sajtó is bevesz, elismer és magáénak vall s a kik nem restellenek az apró emberkének élére állani.

Aztán az olyan nagy emporiumokon — mint Szeged stb. — a nagyszámu értelmi intelligenciából önmagátul, minden erőszakolás nélkül összeverődik az irodalmi társaságok állandó hálás publikuma is, a mi nélkül hiabavalóság egyesület alakítani.

Kis városok publikuma egykissé finnyás a szellemi táplálékok megválogatásában. Ennek csak első rendű „áru“ kell. Talán azért, mert ritkábban jut hozzá. A helyi termelés nem valami kapós. Könnyen érthető, hogy: miért nem.

Ezt a publikumot nevelni kell arra, hogy az irodalmi eszmények iránti érdeklődés állandóbb lelki szükségévé váljék. De ezt a ránevelést csak elismert, hivatásos íróktól fogadja el. A maga csiri-biri helyi nagyságait irodalmilag véve nem sokra becsüli. Kicsinyli, tehát meg se hallgatja valami nagyon szivesen.

Ahhoz, hogy az irodalom és művészet iránt való szeretet felébredjen, fellendüljön és megerősödjék köztünk, az kell, hogy maguk az igazi írók, költők és művészek minél többször keressenek fel bennünket személyesen. Ne mi ismertessük őket, hanem ők maguk ismertessék meg magukat.

Ha a hegy nem megy Mahomedhez, hát legyen megfordítva.

Lám a festőművészek már próbálkoznak is. A Képzőművészeti Társulat az utóbbi időkben már

szoba. A modern lakásban nincs külön tiszta szoba, valamennyi szoba rendes életfunkciónknak kedves helye, mindegyikben lakunk és élünk. A míg felsőbb szellemi érdekeink nem kapják meg rendes helyüket mindennapi életünkben, addig nem lesz igazi szellemi élet a vidéken. Semmi tisztelet, áhítat, lelkesedés nem pótolja ezt. Semmi egyebet nem kívánunk, mint hogy olvassanak bennünket. Mihelyt tapasztalónk, hogy igazán ismernek bennünket, azonnal nem éreznek magunkat idegennek. A szívüket mind kitarják előttünk, de a szellemükhöz nem férközünk.

Az okokat most nem kutatjuk, nem is kell őket nagyon messze keresnünk, csak egyre mutatunk rá, melyet már érintettünk. A vidéki szellemi élet még szerzetleneb, mint a társadalmi, a politikai, a gazdasági. Ezeknek mégis megvannak a hagyományos organumai, a szellemi életnek nincsenek, a kaszinók ebben a tekintetben nem váltak be. Semmit sem kellene annyira propagálnunk, mint vidéki irodalmi, tudományos, művészeti egyesületek létesítését. Vannak, a kik ezekről a kisebb-méretű szervezetekről némi gúnnyal emlékeznek meg; igen okatlanul cselekesznek. Nem az fontos, hogy ezek a vidéki egyesületek nagy dolgokat produkáljanak, hanem egyesegyedül az, hogy összegyűjtsék az embereket szellemi érdekek ápolására. Csak így keletkezhetik igazi szellemi élet, csak így terjedhet az a fogékonyság, melyre szükségünk van.

Mindenkinek tudnia kell, hogy az irodalmi élet és társadalmi funkció, csak mint társadalmi funkció egészleges. Vegyük a következő esetet. Egy híres író művéből elkél a vidéken ennyi ezer meg ezer példány; nagyon szép dolog, de nincsen igazi értéke, ha az emberek nem beszélnék egymással erről a könyvről, ha a könyv hatása nem hozza közelebb egymáshoz a könyv olvasóit, ha az elmék nem surlódnak, ha az egyik olvasó lelki élményei nem tükröződnek a másiknak a lelkében, ha a szellemi közösség érzése nem válik ezen az uton öntudatossá, erőssé, maradandóvá. A vidéki kulturai egyesületeknek ez a feladatuk. Összehozni az embereket a szellemi közösség tudatának fölébresztése és megerősítése végett. Ekkor lesz fogékonyság, érdeklődés, ekkor lesznek irodalmi életünknek csatornái, melyek megtermékenyítik a lelkeket.

vidéki városokban is nyit tálratokat. És tagadhatlanul mindég nagyobb és nagyobb eredménynel.

Kis városokban amugy is sok a panasz a „klikkek“ ellen. Igazán vagy igaztalanul, azt most nem keresem.

Egy ilyen Tompa-Társaság-féle írói, vagy irodalom-pártoló kör megalakításával csak ujra a „klikkek“ száma szaporodnék.

Az együvé tartozó elemek nagy innal-kínnal talán össze tudnának csirizelni egy ilyen társaságot; de aztán abba elvégre mindenkit talán mégse lehetne befogadni. Nos, kész a duzzogás. A kintrekedtek szídnák a Tompa-klikket és alkotnának maguk közt egy másik uj klikket.

Nem lehet ezt nálunk praktikusan összehozni.

Csak maradjunk annál, hogy az írók, poéták jöjjenek közénk mentül többször, ne csak egy-egy szobor felavatása alkalmából. Ismertessék meg magukat, ismertessék meg műveiket. Lassan-lassan aztán majd így, az „irodalmi kirándulások“ révén, az izlések fejlődésével együtt terjed és erősödik lelkeinkben az irodalom iránt való szeretet is.

Hanem persze — hogy drasztikusan mondjam — ne aféle uraságoztól levetett tárczákkal és költeményekkel álljanak elébünk ők se, amelyek már lapokban, kötetekben kinyomatva többször is megjelentek. Tudja isten, az ilyen „leereszkedés“ nagyon rossz vért szül: kicsinylésnek veszi a publikum. Inkább árt, mint használ.

A „tiszta szobát“ kinyitjuk mi többször is, csak legyen bele vendég. És mentül többször kinyitjuk: annál inkább betódul abba a költészet berkeinek friss üde levegője.

A vendéglátás: az a mi dolgunk, de hogy abban szellemi tartalom is legyen: ahhoz már Alexander Bernáték szives közreműködését kérjük.

Mi magunk gyöngék vagyunk a kis városias közöny legyőzésére. Segítsenek.

Mink Rimaszombaton sokan így gondolkozunk.

Józsa Antal.

Rimaszombaton most leleplezték Tompa szép emléksobrát. A gömörmezei urak büszkén hangoztatták, hogy a megye lakossága hozta össze a pénzt, a sárospataki főiskola penditette meg az eszmét és gömörmezei művész alkotta meg a szobrot, mely emléksobránk közt a legjobbakhoz tartozik. Mindezzel joggal büszkélkedtek, mert mindez erős önértékelés tanuskodik, mely saját értékének tudatán alapul. De mennyivel szebb lett volna, ha ezt az alkalmat fölhasználják és megalakítják a Tompa-Társaságot, mely a Tompához fűződő nagy és benső emlékeket fölhasználja a jelen szellemi életnek élesztésére! Ez ugy látszik nem jutott eszébe senkinek. A városnak vannak nagy iskolái, de csak embrionális helyi muzeuma, könyvtára is csak most keletkezik, minden szellemi törekvés itt kell, hogy elszigetelje, tehát erőtlen maradjon. Rimaszombat kis város, de egyik végvéra a magyarságnak, melyre sokkal nagyobb feladatok hármlanak, mint más gazdagabb, nagyobb centrumokra. Hogyan birkózhathat meg ezekkel a feladatokkal, ha az erőket egybe nem gyűjti és szervezi?

Ha a város szellemi élete szervezve volna, akkor Ferenczy István emlékét is ápolták volna. Ferenczy István volt az a Rimaszombaton született tragikus sorsu magyar szobrász, ki 1792—1856. élt és csalódottan, erejevesztetten, kifosztva az életnek majdnem minden értékét javából Rimaszombaton halt meg. Hallottuk, hogy némely művét őrzi még rokonainak kegyelete, de biztosat erről sem tudunk. Szana Tamás a Száz év a magyar művészet történetéből című művében csak annyit tud e művészi hagyatékáról, hogy megmentésére senki sem gondolt. „A gipszminták állítólag még ma is egy roskatag rak-társzerű helyiségben porladoznak, a hova csak nagy ritkán vetődik egy-egy érdeklődő. Megmentésük érdekében most folynak a tárgyalások a rokonok és a közoktatásügyi kormány között.“ Tárgyalások folynak! Azóta mindig. Milyen bonyolódott ügy lehet ez! És Rimaszombat oly messze van Budapesttől, hogy a magyar művészet hisztorografusa ballomás után kénytelen beszélni! Az igazság sokkal egyszerűbb és egy óra alatt a következőket lehetett megtudni. A szobrásznak közeli rokona, tiszteletreméltó, szives magyar urnó, a maga lakásán őrzi nem Ferenczy műveinek gipszmintáit, hanem néhány

Esdő szózat

Gömörvármegye közönségéhez!

Folyó hó 20-án fog megtartani a vármegyénkbeli községi körjegyzők nyugdíjintézetének évi rendes közgyűlése Rimaszombatban, a minden nemesért lelkesülő *Bornemisza* László alispán elnöklete alatt.

Kiváló fontosságú tárgya lesz e közgyűlésnek: a nyugdíj-alapszabály módosítása.

A rendelkezésre álló alapok jövedelme nem elég a nyugdíjazottak ellátására.

Pedig elsőrendű fontosságú közérdek, hogy a nemzet egyszerű napszámosai, kik elszigetelt állásukban is a megélhetés gondjaival küzdenek, *hogy akkor, midőn szolgálatképtelenné válnának az elaggott jegyzők, ezek özvegyei és árvái, legalább a nyomortól mentve legyenek!*

A jelenleg érvényben levő nyugdíjszabályrendelet erről nem képes gondoskodni.

Ezen humánus cél vezérelte a vármegyei jegyzői egyletet, midőn a megélhetési viszonyoknak legalább részben megfelelő nyugdíj-szabályrendeletét biztosabb alpra óhajtja fektetni, s egy új tervezetet dolgozott ki.

Az új szabályrendelet irányelve az, hogy az elaggott, nyugdalomba vonuló községi körjegyzők minimális nyugdíja legalább 1200 korona legyen.

Az özvegyek 800 korona özvegyi ellátásban részesüljenek, és az árvák részére külön-külön 100 korona nevelési járulék biztosítottassék.

Jólehet, hogy ezen összegek is oly csekélyek, hogy abból csak nagy gonddal élhet meg a nyugdíjazott, de ennek kielégítésére is kevés a jelenlegi alap, minek folytán a vármegyei körjegyzők erejükön felül meghozták azt a nagy áldozatot nyugdíjalapjuk fentartásához, hogy törzsfizetésüknek 30%-át az alap javára felajánlják és törzsfizetésüknek 3%-át évenként az alap javára befizetik.

Ezen nagylelkű ajánlat sem elég a kellő alap megteremtésére.

Csakis a vármegye közönségének atyai gondoskodása az, mely hivatva lesz e nemes eszmét megvalósítani.

A százbérezű Gömörvármegye közönségéhez intézzük esdő szózatunkat!

Forduljon szíve már egyszer a nemzet igaz és anyagiakban legszegényebb, de a nemes nemzeti munkában legszorgalmasabb napszámosai felé!

A vármegye közönsége szemében csekély lehet az a 1½% pótdadó, mit a népek vezetői: a községi jegyzők kérnek nyugdíjalapjuk megszavazásához, *de az elaggott jegyzők, azok özvegyei és árvái előtt egy nagy kincs, egy boldogító öntudat lesz ezen áldozatkészség, mely százak szemeiből fogja a nélkülözések könnyeit letörölni s egy egész társadalmi osztálynak, mely a vármegye közönségének igaz érdekeit hiven szolgálja, biztosít létet, életet!*

Örök hálánk érzete készítené fog ez áldozatkészséggel szemben kedves vármegyénk iránt, hogy arra érdemesek legyünk!

Fokozottabb mértékkel, nagyobb lelkesültséggel fogunk továbbra is munkálkodni a közs-

gek boldogításán, a népek atyai szeretettel való védelme és vezetésén, a közmívelődés és a közvagyonosodás felvirágzásán, a hazafias magyar szellem ápolása és terjesztéséért!

Ugy legyen!

Záhonyi János.

Búcsúestély.

A helybeli kir. törvényszék egyik jeles és társadalmi köreinkben közszeretben álló biráját: *Altdorffer* Istvánt, abból az alkalomból, hogy ő felsége kir. táblabíróvá nevezte ki, f. hó 14-én fényes ünnepségekben részesítették. Az örömnépeken nagy számmal jelentek meg a derék férfiú tisztelői és jóbarátai, kik mindnyájunkkal együtt igazán sajnálják, hogy az ünnepelt körünkből csakhamar eltávozik új helyére: Kassára.

A búcsú-bankett a kaszinó nagytermében folyt le, s azon mintegy százan vettek részt. Az ünnepelt *Altdorffer* István az asztalfőn — *Kubinyi* Aladár kir. törvényszéki elnök és *Bornemisza* László alispán között — foglalt helyet, s megjelenésekor lelkes éljenzéssel üdvözölték.

Az első pohárköszöntőt *Kubinyi* Aladár mondotta, s elismeréssel emlékezve meg arról a gárdáról, melyet egy decennium óta vezet, s melyről a költővel együtt elmondhatja, hogy: „magát meg nem adja“, rámutat arra, hogy ennek szíve dobbanása mily impozánsan nyilatkozik meg most is, mikor a bírói kar egyik jeles tagját ünneplik. A kiváló képzettségű s pontos, lelkiismeretes bírót új állásába legjobb kívánságokkal kíséri: *Excelsior!* Családjával együtt lelkes szavakkal ülteti.

Utána dr. *Mészáros* István kir. ügyész kiemeli, hogy a királyi kegy olyan férfiut ért, ki bírói teendőit pontosan, lelkiismeretesen, kiváló tudással végezte és szeretetreméltóságával meghódította a társadalmat. Azok, kik az ünnepelttel érintkeztek, megismerhették jellemzőségeit s tehetségének fényét. Szívvel kívánja, hogy őt az Isten megelégedetté tegye és sokáig éltesse!

A nagy tetszéssel fogadott szavak után dr. *Kálniczky* Géza a volt kártársak nevében szólt s azt fejtegetve, hogy a bírónak a társadalom és kártársai iránt milyen kötelességei vannak, oda konkludál, hogy *Altdorffer* főtulajdonsága az volt, hogy e kötelességnek megfelelt: conciliáns volt s az alapos törvénytudás mellett a kedélyesség sem hiányzott. Ezért fáj az ő távozása. De azt hiszi a szóló, hogy az itt tartózkodásnak varázsa van: ki e hegyeket völgyeket bejárja, az e helyet hazájának, otthonjának tekinti, s mikor a távozó bírótársnak szerencsét és boldogságot kíván, azt is kívánja, hogy a ragaszkodás érzelme maradjon meg szívében továbbra is!

Majd *Molnár* József ügyvéd magvas szónoki beszédben előrebocsátva, hogy a jogkereső közönség s az ügyvédi testület mennyire elkomolyodik, ha egy minden tekintetben kiváló, lelkiismeretes és pontos, a társadalomban is közszeretnek örvendő bírót köréből távozni lát, — sikerült pohárköszöntőjét azzal a jókívánsággal végzi, hogy sikerüljön az ünnepeltnek új állásában is megszerezni azt az érdemet és elismerést, melyben itt része volt, s neki boldog hosszú életet kíván.

Langhoffer Viktor aljárásbíró az öröm és sajnálkozás vegyes érzésével emel poharat, s bár az ünnepelt emelkedése mindnyájunk szívének kedves, mert a tisztas munkáigazán megérdemelt jutalma ez, de távozása mégis fáj. Erőt és kitartást kíván a továbbiakhoz, hogy a szép tehetséges bíró még sokáig működjen a hazai igazságszolgáltatás dicsőségére.

Altdorffer István az ünnepelt emelt ezután poharat, s bár érzi — ugymond — hogy nyelve a meghatottságtól nem tart arányt érzelmeivel, megkísérli, hogy háromszoros köszönettel válaszoljon az eddigi tóztokra. A bíró főhivatásaként tekinti azt, hogy a törvény házait tudásával kiegészítse, s a törvényt humánus gondolkodással intenciói szerint alkalmazza. Főnöke ebben szívesen vezette hosszú időn át, kollegái és többi tisztársai bizalommal és szeretettel támogatták, s így fejlődött ki a bizalmas kollegiális szellem, s most — 12 évi bírói működése

semmi. Csak vad fű lepi el dűsan a sirhalmot, mely talán rég eltűnt volna, ha alatta nem márványkoporsó őrizi a művész tetemét és a márványkoporsót utolsó műve, *Eurydiké* szobra, nem borítja. Mondják, hogy ezt így rendelte ő maga. Midőn a tűz elemésztette műtermét, sok műve elpusztult, az *Eurydiké* pedig nagyon megromlott; azt kívánta, hogy vele együtt temessék el. Azóta fölásták már egyszer a sirt. de a szobor most már oly állapotban van, hogy jobb, ha ott marad a maga helyén. Ime a szobrász jutalma. A ki vezető nélkül keresné sirját, soha meg nem találhatja.

Szegény *Ferenczy*! Oly korban született, mint szegény mesterember gyermeke, mikor magyar szobrászatról már régen nem volt szó. Csoda-e, hogy lángoló hazaszeretettel, Rómában, Thorwaldsen műhelyében dolgozva, Canova műveit csodálva ott hagyta azt a helyet, a hol tovább fejlődhetett volna és óriási álmok esábitásának engedve haza sietett, hogy nemzetének ajándékozzad ábrándos dicsőséget. Nemzedek Thorwaldsenje, Canovája akartál lenni. Kudarcot vallottál. De jogot szereztél, szenvedéseid és munkáid árán, hogy nemzedék is szülővárosod is kegyelettel adozzon nevednek. Mindkettő eddigelé kegyetlenül megfélekedett rólad. Miért? Mert bizony ennek az egész nemzetnek művészet, irodalom és tudomány eddigelé mégis csak tisztá szobája. Néha-néha megfordult benne, ha vendég érkezik. A vendég távoztával a tiszta szoba visszasüllyed használatlanságának mély álmába. A többi szoba pedig annál elhanyagoltabb.

Tompa szobránál.

Mint üstökös-csillag ha támad,
Nap napra, évre év halad,
Fényre homály, öröme bánat,
Szárny rügyön új rügy fakad. —
Mint haldokló hattyu dalától
Néma, hallgatag éjjelen.
Meghatva lelünk; hő lángjából
Szemünkben a könny megjelen.

Szent, szent az érzés könnye, melyet
Nemes tűztől hevítve fel,

után — mely alatt mindig a harmóniát igyekezett megkeresni, — a határkőnél megáll; köszönetet mond főnökének, kar- és tisztársainak a vezetés és támogatásért. Második köszöntője a bírósággal mindig összeköttetésben álló közigazgatás és közhatalásoknak s az ügyvédeknek szól, kikkel való érintkezése során az összhang soha zavart nem szenvedett. A harmadik köszönet a megjeleneteknek s azoknak a barátoknak szól, kik a megjelenésben akadályozva voltak. Az őszinte barátság és rokonszérzés meleg hangján vesz búcsút tőlük azzal, hogy a szívében érzett melegség záloga marad a baráti kötelék további fennállásának.

A szép tóztot élénk éljenzés kísérte, mire *Széman* Endre prépost emelkedett fel s az ünnepelt jó tulajdonságaitól font koszorút csak akkor tartja teljesnek, ha nemcsak mint jó bírót s kedves társadalmi lényt ünnepljük őt, hanem megemlékezünk arról is, hogy ő gyöngéden szerető családapa. Ezt tartja szóló legbecesebb alapnak, forrásnak, melyből a többi jó tulajdonsága fakad. Azt kívánja, hogy a lelki összhang, mely boldog családi élete alapját képezi, ne zavartassék meg soha s az ünnepelt éljen sokáig kedves hitvesével és gyermekeivel!

Medveczky Sándor kir. körjegyző mint jó barát emeli poharát s humoros verses felköszöntőben ülteti az ünnepelt férfiut. Ezzel viszonzta t. i. azt, hogy a *Medveczky* körjegyzővé való kinevezetése alkalmából rendezett banketten *Altdorffer* verses felköszöntőt mondott.

Domján Lajos t. bíró szólt ezután s hivatkozva az elnök pohárköszöntőjére, azt mondja, hogy a gárda díszét a jogászok által ismert „belső decorum“ adja meg. A jus (áldás), juvo (segítek) és jubeo (akarom, parancsolom) szavak jelentőségét igen okosan magyarázgatva, rátér arra, hogy a bírónak két decoruma van: külső és belső s ő az utóbbit szívesen ünnepli. Tudja, hogy ennek alapján neveztek ki a kir. táblához az ünnepeltet; ki bizonyára maga is beismeri, hogy nagy tehetsége és akaratereje mellett a gárda élén álló, tapintatos vezető sokban hozzájárult az ő előhaladásához. *Kubinyi* Aladár elnök igazi vezér, ki mindenben elől jár s őt a munkásság, az igazi buzgalom és magas lelkesedés emeli nagyra. Őt ülteti lelkes tóztájában, melyet nagy tetszésnyilvánítás kísért.

A fiatalabb jogász nemzedék szíve meleg érzését dr. *Szeless* Ödön ügyvéd tolmácsolta lelkes, szép szavakkal. Rámutatva, hogy a fiataloknak az utmutatója a bírák bölcsesége, tudása, elismerését fejezi ki az elnök és a bírák előtt, de őszintén sajnálja, hogy egyet elvisznek tőlünk a legjobb mesterek közül, kik a gazdag kincses házból, melyet szívükbe zárnak, — bőven juttatnak a fiataloknak. Az ő szívük legtisztább melegéből üdvözli az ünnepelt férfiut, kinek távozása nagy veszteség s ha valami vigasztalás lehet, csak az az, hogy még mindig maradnak itt kitűnő erők. — Az ünnepelt élénk taps között ülteti. — *Még Glauk* Pál főesperes *Domján* Lajos bírót köszöntötte fel, dr. *Kovács* László polgármester az ünnepelt jelenlevő családtagját: *Pongrácz* Lázárt, a kedves, derék „Lazi bácsi“-t, ki maga is a bírói kar egyik érdemes veterán tagja — ültette lelkes, szép szavakkal. Dr. *Veres* Samu tanár szelletes szavakkal az ünnepeltre, *Czinke* István ev. ref. lelkész pedig a jegyzői karra mondott sikerült tóztot, azt kívánva a jegyzőknek, hogy idővel megannyian táblabírák legyenek. *Frits* Ferencz is felszólalt néhány tréfás szóval.

A bankett sokaknak a kora hajnali órákig tartott s mindenkinek jól esett, hogy az igazán rokonszenves és mindenfelé kedvelt bírót ily szépen ünnepelték s tőle emelkedett hangulatban lefolyt banketten vehettek búcsút. A bankett ügyes rendezése *Kolbay* Sándor bírót dicséri.

Hirek és vesgyesek.

Meghívó a „Gömör-Kishontvármegyei Gazdasági Egyesület“ folyó 1902. évi június hó 22-én reggel 10 órakor Tornallyán, a kaszinó termében tartandó rendes közgyűlésére. Tárgya: A gazdasági egyesület tisztikarának választása. Putnok, 1902. május 25. *Gr. Serényi* Béla elnök, *Török* Elemér titkár.

A hála, a mély bánat ejtett.
Nyomán a bit viránya kel.
Hisszük, hogy elnyeré jutalmát,
Mig lelke mennybe szárnyala.
Hódítá a fény birodalmát
El, a ki hív, ki nagy vala.

Álom, futó álom csak éltünk,
Ringo ágon ringó haraszt.
Hittünk talán, biztunk, reméltünk?!
Lehülltünk, fenn mi sem maraszt.
Ember, kit bibor-selyem párnán
Lágyan ringattak bőkezűk,
S kit sorsa úz nyomorba, árván,
Útjuk egyként sirhoz vezet.

Költő, kit ringó bőleisében
Dallal a múzsa altatott.
Hírűv kísért éltébe, fényben,
Halott lesz, bús, hideg halott.
Lángszellemét késő utódot
Csodálják lelkesedve bár.
Nem lelnek őt felkelni módot.
Mi test, örökre zárva már.

De él, de él ez eszme, szellem.
Feltörve sirját kér eget.
Örökbecsű a tiszta jellem,
Mit álnokság nem szennyezett.
Csak ami por volt, téve földre,
Lelkünknek örök élte van.
Virul az ág, kiújul zöldje
Aranytavasz fuvalmiban.

Szent, szent e hely, holott ma állunk.
Emléke mely ma ránk borul
Annak, kit művében csodálunk,
S kiért szemünkbe köny tolu.
Év évre mult, hogy e dicsőnek
Kihűlt hideg halott porán
Temetve lön egy szebb időnek
Nagy lantosa, későn — korán.

Hogy ott pihen bús siri ágyán,
Ha mig fölötte tél, tavasz,

márványművét, többnyire mellszobrokat; ezek közt van egy-két sikerültebb, a többiek gyöngébbek; *Ferenczy*, ugy látszik oly egyenetlen tehetség volt egész pályafutása alatt, hogy *Pasteiner* a Nemzeti Muzeumban levő *Pásztorleány* sikerültebb voltát abból magyarázza, hogy nem *erency* csinálta, hanem mestere — *Canova*. De a mellszobrok közt is akad jobb, a reliefek közt is!

Azonkívül az az urnó őrizi *Ferenczy* számos *rézmetszetét*, egy egész ciklust, a magyar előidőkből, többnyire a szkita mondakör illusztrálására, mindegyik lap egy-egy mecenásának ajánlva, *Széchenyi* Istvánnak is, a ki utinaplójában és később is oly kedvezőtlenül nyilatkozott róla és a magyar faj szobrászi képességéről. *Ezekről a metszetekről úgy látszik senki sem vett eddig tudomást*. Néhány relief is akad az emlékek közt, továbbá a nagy *Mátyás*-emlékmű fotográfiája, a művész mellszobra és jó dagerotip-képe, a VII. Pius-emlékérem és az a két emlékérem is, melyet búcsuzása alkalmából a pápától kapott. Szóval az a magyar urnó a magyar művészet történetének néhány igen érdekes emlékét őrizi, kegyelettel, gondnal, rokoni szeretettel és azok a *tárgyalások*, melyekről már Szana tud és melyek azóta is szép eszöndesen folydogálnak, nem lehetnek oly körülményesek, minthogy az az urnó szívesen átengedi kincsét az államnak és nem kér érte egyebet, mint hogy megőrizzék. Ezt pedig nem kell kérnie, mert ez egyszerűen kötelessége a szépművészeti muzeumnak, mely a XIX. század első magyar szobrászának emlékét csak meg fogja őrizni! *Jók-e ezek a művek? Ez ebben az esetben másodrendű kérdés; mint történelmi emlékek mindenestre fontosak.*

A szerencsétlen művészben bizonyára lakott tehetség, mely áldozatul esett kedvezőtlen fejlődése körülményeinek, az önkritika hiányának és tulságos becsvágyának, mely nagyon meghaladta művészi képességét. De mindezek a körülmények hazája akkori kulturai állapotaiban gyökereznek, melyek se vezetni, se fegyelmelni nem tudták a művészt. Megindult lélekkel vándoroltunk az urnó lakásáról ki a temetőbe, hol a művész és a művész szülői is örök álmukat aluszszák. Szüleinek maga a művész állított emléket, egyszerű, izléses szarkofág-fődelet borítván sirjukra.

Ferenczy sirja egészen jeltelen. Se kő, se kereszt,

A rozsnói püspök bérmautja. *Ivánkócs* János rozsnói püspök június első felében végezte az évi tavaszi bérmautját a putnoki, rimaszécsi és rozsnói kerületekben. Fölkeresett minden egyes plébániát, még azokat is, a hol félreeső fekvésük miatt már régóta nem osztották a bérmálás szentségét. Mindegyik nagy lelkesedéssel fogadták a népszerű egyháznagyot a hívek úgy, mint papját, sőt még a más vallásfelekezettiek is. Diadalíveket emeltek a községekben, melyeken áthaladt, lovasbandériumok kísérték egyik plébániáról a másikra. Utjában szebbnél szebb beszédekkel mondott hűveit és papságához. Szóvá tette a nemzetiségi kérdéseket is, élesen elítélte a pánszláv és pángermán mozgalmakat s örömet fejezte ki, hogy azok egyházmegyéje hívei és papjai között eddig nem találtak talajra. A felekezeti béke ápolását kiválóan ajánlotta papjainak s általában más vallású hallgatóinak is figyelmébe s e tekintetben legszebb beszédét Csoltón mondotta el. hol *Szentiványi* Árpád protestáns egyházkerületi főfelügyelő s országos képviselő is jelen volt. A lelkes beszéd erősen ostromozta azokat, a kik a felekezeti béke megbontására törekednek, mert ezzel az ország nyugalalmát ássák alá.

A magyar államvasutak elnök-igazgatója: *Ludvig* Gyula f. hó 14-én Miskolcra jövet megtekintette a Miskolc-Fülek vasúti fővonalat s Ruttká felé tovább utazott.

A helybeli egyesült prot. főgymnasium igazgató-választmánya f. hó 16-án a tagok élénk érdeklődése mellett ülést tartott, melyen az idén megejtendő igazgató-választás módjait felelt hoztak határozatot.

Ferenczy síremlék. *Holló* Barnabás, a kitűnő fiatal szobrász művész városunk polgármesteréhez f. hó 11-én levelet intézett, melyben azt írja, hogy értesülve arról, miszerint Rimaszombati város nemesen érző közönsége nagyra értékeli a magyar szobrászat úttörőjének Ferenczynek az ideig jeltelen nyugvó helyét egy síremlékkel óhajtja megörökíteni, tudomásra hozza, hogy a mennyiben a nemes város szívesen veszi, a legnagyobb készséggel és örömmel hajlandó azt díjtalanul megformálni. „A nagynevű szobrász iránti kegyeletes hála és szülővármegyémmé székvaró iránti tisztelet és ragaszkodás — írja levelében — bátorít ez ajánlatom tételére.”

Esküvő. Néh. *Volko* Mátyás áll. építészeti főmérnök és neje szül. Reindl Mária szép és kedves leányát *Arankát* f. hó 14-én vette oltárhoz *Márkus* Aurél a helybeli kir. posta- és távirada hivatalnok. Üdvözljük az új párt.

Juniális. Az egyesült prot. főgymnasiumunk azon tetterős fiatalja, — kik kárpótolni óhajtják az idén meg nem tartott diák-majális, melynek elmaradását valóban közönségünk is őszintén sajnálja, — a rimaszombati felnőtt ifjuság támogatása mellett folyó hó 21-én a „Széchenyi-kert fedett helyiségében teljesen zártkörű táncmulatságot rendez, melyre a rendezőség a következő meghívót bocsátotta közre: „Szívesen látjuk és tisztelettel meghívjuk . . . urat s b. családját a Széchenyi-kert fedett helyiségében folyó 1902. évi június hó 21-én tartandó zártkörű nyári táncmulatságra. — Farkas László, Koreny Gyula, Mezey Gyula, Soldos Bertalan, Szakall Dezső, rendező bizottság — Kezdeté délután 5 órakor. — Személy-jegy 2 kor. Családjegy 3 kor. — Tiszta jövedelme a mulatságnak a helyben felállítandó Ferenczy István síremlékére fog fordítani. — Kedvezőtlen idő esetén a mulatság folytatódik a Casino termeiben. — Pártoló tagok: Bérczy Kálmán, Czagany István, Dapsy Rezső, Dienes Gyula dr., Fodor Zoltán, Glauf Pál ifj., Glauf István, Hánrich Lajos, Institórisz Endre dr., Jóbb Győző, Kern Rezső, Komáromy István, Krayzell Miklós, Krucsin Honor dr., Kovács László dr., Langhoffer Viktor, Lehoczy Márton, Lokcsánszky Endre ifj., Lokcsánszky Lajos, Lovass Árpád, Majthán Arnold, Mariássy István, Mészáros István dr., Nagy László, Ragályi István, Schulez Sándor, Szelezky Árpád, Ternyey Miklós, ifj. Törköly József, Uthy Kálmán, Velesz Ferencz.” — A családjás jellegű s kedélyes mulatság iránt nagy az érdeklődés városunk intelligens közönségénél.

Kinevezések A m. kir. igazságügyi miniszter *Gregor* Károly rimaszombati, *Csorba* Kálmán rimaszécsi

Nyár szárnyal át, s omol le sárgán
Bús őszi lomb, hulló haraszt.
Mélto, ki annyi bűvös dalban
Pazar kézzel hagyott nekünk
Dús kincseket, lelkes szavakban
Dicsőitni ma énekünk.

Nevét hogy koszoruba fonjuk,
Örök időnek adjuk át,
Dicsőimusz zengve magasztaljuk
A virágregék dalnokát.
Oltárt emeljük a dicsőnek
Kéblünkbe, s a ránk áradott
Fényért a bölcs gondviselőnek
Ki nekünk egy Pompát adott.

Áll ime, áll Petőfi szobra.
Zalán híres költője él
Nemesak művébe; ércalakba
Halhatatlanságot így cserél.
Mig század lát század múlását,
Nép nyomdokán nép kel, tipor.
Aranyt, hű Toldy koszorúsát
Hirdetni fogja ércszobor.

Ó lenne csak feledve?! — féltő —
A természet nagy dalnok?!
Csak téged nem mutatna érez, kő,
Dicsőségök osztályosa?!
Mutat! mutatni fog! kiról ma
Lehullott a rejtő lepel.
Te vagy! lelki hódolozatra
Szobrodho' von, ragad, emel.

Áll a szobor, fenn ércalakja.
Sugárt rá hó napfénye hint.
Hó napsugártól beragyogva,
Félénk némán is szólva int.
Áll, álljon is romolhatatlan.
Dicsőfénybe vont hídese fenn
Ót! ki halva is halhatatlan.
Győző időn enyészeten!

Borsody Béla.

és *Kossuth* István tornallyai kir. járásbírósi segédirodatisztekét valóságos irodatiszteké nevezte ki.

Polgármester választás Miskolcra. A *Soltész Nagy* Kálmán orsz. képviselővé választása folytán megüresedett polgármesteri állást Miskolcra f. hó 24-én töltik be választás útján. Az állásra — mint a miskolci lapokból olvassuk — komoly jelöltek: *Kovács* Lajos megyei t. főügyész — *Lukács* Géza vármegyei főügyész sőgora — és dr. *Németh* Imre miskolci jó hírű ügyvéd, kik között erős küzdelem várható. Több mint 200 szavazó élhet alkotmányos jogával.

A konzerv-gyár igazgatósága — mint értesülünk — f. hó 21-én, szombaton délután ülést tart

Halálozás. *Juhász* Károly helybeli pénzügyi titkárt súlyos gyász érte, amennyiben édesatyja nagyorosi *Juhász* István, Baja város törvényhatósági bizottságának 2 évtizeden át volt tagja, iskolászéki tag stb. f. hó 11-én 65 éves korában — boldog házassága 38 ik évében — hosszas szenvedés után Baján elhunyt. Temetése f. hó 13-án nagy részvét mellett ment végbe. Béke poraira!

Festetich-szobor leleplezés. A *Georgicon* megalapítójának gróf *Festetich* Györgynek szobrát folyó hó 8-án leleplezték le Keszthelyen az ország kiválóságai, mágnásvilág és rengeteg gazdaközönség jelenlétében. Vármegyéinkből e szobor leleplezésénél *Fekete* Pál, a kurinci gazd. iskola kiváló fiatal igazgatója 2 legjobb növendékével vett részt, mely alkalommal a szobrot ők is megkoszorúzták az igazgató szép beszédének kísérete mellett.

Esküvő. *Ibos* János polgártársunk kedves leányának *Améliának* f. hó 10-én esküdtök örök hűséget *Fülöp* Béla kir. törvényszéki irnok. — Gratulálunk.

Vallás-vizsgák. A helybeli polgári leányiskola és az állami elemi iskolák ág. ev. és ev. ref., mindkét nembeli tanulók vallás-vizsgálata az ősi, szép szokás szerint a két felekezet templomaiban folyt le f. hó 15-én délelőtt a rövid isteni tisztelet után. Ugy az ev. ref. templomban, mint az ág. ev.-ban állandóan nagy és díszes közönség gyönyörködött a gyermekek pompás feleleteiben, sikerült szavalaiban és szép énekében. Az ev. vizsgálatot a kishonti egyházmegye képviselőjében *Kemény* Lajos oszgyáni lelkész vezette és zárta be egy mindenek szívéhez szóló, tartalmas szép beszéddel, melyben az egyházhöz való hűségére és „az élet csapkodó hullámaival szemben szilárdan megálló korall-szigethez”: a rendületlen vallásos hithez való ragaszkodásra buzdítván nemes lendülettel az ifjuságot — egyszerűen az egyházmegye nevében elismerését és köszönetét fejezte ki a vallás-tanítónak: *Hujber* Józsefnek az igazán szép eredményért. Az oltár előtt *Kubinyi* Aladár felügyelővel és *Glaufl* Pál főesperesnek az élén a presbiterium foglalt helyet, a kik szintén melegen gratuláltak *Hujbert*nek. — Ezután a jutalmak kiosztása következett — Vizsga után a szintén hagyományos bankettre gyűltek össze a „Széchenyi-kert”-ben az egyháztagek mintegy harminczan, a melyen a józok ételek elfogyasztása közben és után megéredt a toasztok árja; s a társaság 6 óráig maradt együtt, mindvégig derült hangulatban. — Az ev. ref. templomban *Baksay* István főgondnok és *Czinke* István helybeli lelkész elnöklété alatt szintén az egész presbiterium megjelent s a szintén nagyon szép eredmény után *Tóbiás* Sándor káplánnak és *Szűcs* György kántortanítónak teljes elismerésüket fejezték ki. — Ez után a jutalmak kiosztása következett, melynek folyamán csaknem minden gyermek pénzbeli vagy egy-egy díszes könyv jutalomban részesült. A virágokkal feldíszített templomból a vizsgát végig hallgató nagy közönség gyermekeik hitbeli nevelése feletti teljes megnyugvással csak a déli órákban távozott.

Dijlovaglás Turinban. A turini nemzetközi díjlovaglás — mint értesülünk — *Farkas* Géza huszár-főhadnagy, *Farkas* Ábrahám orsz. képviselő fia díjat nyert. Az olasz király maga osztotta szét a díjakat, melyek közül *Farkas* Géza a zootechnikai társaság díját nyerte.

A Tompa tér rendezése. A Tompa-szobor körül levő teret, mely parknak van szánva, mint halljuk, még ez idén mintegy 68—70 cm. magas vasráccsal kerítik be, s általában a szobor körül a teret csinosítani fogják. A mostani leányiskola előtt elterülő helyet csak akkor fogják rendezni, mikor a város tulajdonát képező épület jövő sorsa eldőlt.

Halálozás. *Krno* András eszterházi ág. ev. lelkész neje, f. hó 15-én 57 éves korában elhunyt. Temetése nagy részvét mellett ment végbe. Nyugodjék békében!

Gyönyörű ünnepély színtere volt f. hó 15-én a báró *Luzénszky* Henrik ősi kastélya Osgyánban. Azon alkalomból ugyanis, hogy a báró ifju szép nejevel a napokban érkezett a századokat átélő falak közé, fölvonult Osgyán és a szomszéd községek intelligenciája és derék polgársága főtisztelendő *Hegedűs* János plébános vezetése alatt, ki ékes szavakban üdvözölte a földes urat, a község szeretetének és a feletti örömeinek adva kifejezést, hogy a báró és családja elfoglalta ősi otthonát. A polgárok nevében *Timár* András, a szomszéd községek nevében pedig az agg *Bolla* István üdvözölte a bárót és nejét. *Luzénszky* Henrik báró meghatottan válaszolt és köszönte meg a szeretet és ragaszkodás ily imponáns megnyilatkozását, a mi valóban ritkaság-számba megy a mai viszonyok között. Mi is örömmel fejezzük ki *Henrik* bárónak s nejeének Osgyánba költözése alkalmával s üdvözljük meleg érzelmeivel.

Kis gyermekek mulatsága. A helybeli kisdudóvó-intézet javára folyó hó 22-ik napján a „Széchenyi-kert”-ben nyári mulatság lesz, melyen az intézeti kisdudok szavallása, társasjátéka és táncmulatsága fog az érdeklődő közönségnek élvezetet nyújtani. — Belépti-díj személyenkint 40 fillér. — Kezdeté délután 3 órakor — Esős vagy más alkalmatlan idő esetében a mulatság a következő vasárnapra fog halasztatni.

Áthelyezés. A magy. kir. igazságügyminiszter *Varga Koritár* Pál rimaszombati kir. törvényszéki irnokot a békéscsabai kir. járásbíróshoz helyezte át.

A nagy záporosó, mely folyó hó 17-én a környéken és városunk felett elvonult, Rimabánya és Rimaszombat között a vasnti pályatétet is megrongálta, úgy hogy a d. u. 3-kor ideérkező vonatnak többször meg kellett állni, s mintegy félóra késéssel jött be. Az akadály gyorsan elhárított, amennyiben a megrongált pályatétet a kiküldött nagyszámú munkások helyreállították.

A polgári olvasókör mult vasárnapra hirdett mulatsága a kedvezőtlen időjárás folytán bizonyítlan időre elmaradt.

A helybeli kereskedő-ifjak július hó 6-án a „Széchenyi-kert”-ben nyári mulatságot rendeznek, melyre már most felhívjuk közönségünk figyelmét. Ugy halljuk, hogy a fiatalok a mulatság teljes sikerének garantizása érdekében erős akcióba lép.

A vezérkari gyakorló csoport, mely városunkban tartózkodása alatt igen kellemesen érezte magát s innen naponként nagyobb terep-gyakorlatok tartása végett a környékre rándult, egy heti itt időzés után f. hó 18-án elutazott. — Itt tartózkodásunk alatt egy katonatisztek, mint a legénység és loállomány jól volt el látva, városunk közönsége most is — mint minden alkalommal — készségesen tett eleget a megkeresésnek. *Barna* Imre t. rendőrkapitány a katonai ügyosztály vezetője sokat fáradozott a tisztek és a legénység megfelelő elhelyezése és ellátása érdekében.

A vizsgák a rimaszombati földműves iskolában, mint értesültünk f. hó 29-én fognak a kormány-képviselő, a város kiküldöttjei s meghívottak jelenlétében megtartatni. Ugyanott az áll. el. iskola növendékeinek vizsgája folyó hó 22-én fog végbemenni *Józsa* Antal kir. tanfelügyelő jelenléte s felügyelete mellett.

Villámcsapás. Mult szombatra virradóra óriási zivatar vonult el városunk felett. Iszonyú dörgések kísérték a cikázó villámokat, melyek közül egy becsapott az épülő konzerv-gyár egyik melléképületébe s ott néhány szarufát ketté hasította, a falat is kissé megrongálta. Szerencsére nagyobb kár nem történt.

Kazanszállítás akadályokkal. A helybeli *Dickman*-féle gőzmalomba f. hó 18-án reggel a vasutól egy 16 ökör és 2 ló által vont vaskerekű kocsin mintegy 137 mm. súlyú hatalmas új kazánt szállítottak be. A megyeház előtt az alappal ellátott burkolatról az esőzések folytán különben is fellazult utra tértek és ott besüppedtek a súlyos vaskerekű s ugyancsak hosszú ideig tartott, míg hűvérék segítségével a kerekeket ki lehetett emelni. Cél szerű volna, ha az uttestet egészen a csurgóig alappal és jó burkolattal látnák el. A gőzkazán a „Danubius” egyesült hajógyárban készült 15 mm. *Simens-Martin* kovásolt vaslemezű hullámos tüszőkkel.

Műtanrendőri bejárás. A tiszolc—vashegyi áll. sodronypálya műtanrendőri bejárása f. hó 12-én ejtett meg és a pálya ugyanakkor adatott át a forgalomnak. A sodronypálya 15-5 km hosszúságban vezet Vashegyről a tiszolczi állami vaskohóig és innen 2-5 km. hosszban egy mészkőbányához, ahol egyszerűen salaklerakó hely is lesz. A felépítményeknél újból felhasználták a Vajda-Hunyad vidékén leszerelt állami sodronypálya használható alkatrészeit, ugymint: az összes gépeket, egyéb vasalkatrészeket és az oszlopokat. Az egész vonalon öt kilométer hosszúságban új vasoszlopok vannak, míg a többi 13 kilométeren régi faoszlopok alkalmaztattak. — A műtanrendőri bejárásnál résztvettek *Uhlarik* Béla vasúti és hajózási főfelügyelő vezetése alatt: *Posta* Sándor máv. főmérnök, *Kun* Bertalan forgalmi főnök, *Branszky* Vendel bányatanácsos, *Czerminger* Alfréd főbányabiztos, *Kobjalka* állami főmérnök, *Lányi* Róbert kohó főnök, *Sipos* Béla kir. segédmérnök és *Fáy* Gyula megyebizottsági tag. A bejárás befejezése után az államkincstár mint házigazda fényes lakomára invitálta a bizottságot, melynek folyamán a hazafias toasztok egész áradatában volt alkalmuk gyönyörködni a vendégeknek és a tiszolcziaknak.

Tanulmányut. *Makfalvy* Ferencz a nagyroczzei felső kereskedelmi iskola francia nyelvi tanára s lapunk levelezője, a svájci keresk iskolák tanulmányozása céljából július elején külföldre utazik. E tanulmányut céljaira az államtól 400 korona segélyben részesült.

Mulatság Putnokon. A putnoki önkéntes tüzoltó-egylet 1902. évi június hó 29-én a putnoki fürdőben zártkörű táncmulatságot rendez. Ünnepélyes kivonulás délután 3 órakor. A táncmulatság kezdete délután 5 órakor. Belépti-díj személyenkint 1 korona. A mulatság tiszta jövedelme a tüzoltóság részére szükséges szerelvények költségeire fordítatik. A kik tévedésből meghívót nem kaptak és arra igényt tartanak, kéretnek a parancsnoksághoz fordulni. A mulatság iránt nagy az érdeklődés Putnok vidékén.

A csizi jód-bróm gyógyfürdő vendégeinek száma rohamosan emelkedik, s úgy látszik, hogy a kedvezőtlen időjárás sem tartja vissza a gyógyulást keresőket. Mint értesülünk, a vendégek száma e hó közepén már túlhaladja a 350-et.

Öngyilkosság. Rimaszécsen f. hó 15-én éjjel a pelszici származású *Szepessy* Pál csendőr egy mulatság után a lakonyában szolgálati fegyveréből agyonlőtte magát. Az öngyilkos csendőr hulláját f. hó 17-én a pozsonyi parancsnokság rendelele folytán Dr *Zehery* István törvényszéki orvos és Dr. *Molnár* Ferencz kör-orvos *Feledy* Ferencz albiró közbenjöttével törvényszéki boncolást végeztek s aztán temették el a jobb sorsra méltó csendőrt, kit reménytelen szerelem kergetett a halálba.

Iskolai záróünnepély. A dobsinai állami polg. fiúiskola a tanévet befejező záróünnepélyét 1902. június hó 23-án (hétfőn) délelőtt tartja meg. Az ünnepély sorrendje következő: 1. Fél 8 órakor hálaadó istentisztelet. 2. Fél 9 órakor évszázad ünnepély az intézet tornaesernő-kabán 3. 10 órakor a bizonyítványok kiosztása.

Siketnémák évszázad vizsgája. A siketnémák és vakok „Cházár András féle” intézete Jolsván, évszázad vizsgáját e hó 28-án d. e. 9 órakor, a nagyvendéglő termében tartja meg, a melyre az érdeklődőket és a tanügy-barátokat ez uton hívja meg az igazgatóság.

Keszthely és balatoni fürdőjének ismeretése. Ily czim alatt az ottani előljároság *Sági* János szépirodalmi képes művét kiadta, melyet lapunk előfizetőinek — a kik kéri — ingyen megküldenek. A művet szerkesztőségünk is rendelkezésre bocsátja.

Évszázad vizsga. A nagyroczzei m. kir. állami elemi iskola évszázad vizsgálati f. hó 24. 26 és 27-én fognak megtartatni, melyekre a t. szülőket s minden tanügy-barátot tisztelettel meghívom. — Nagyroczzen, 1902. június 12. *Matusch* Pál, igazgató.

A tornallyai orvosi lak eladása. A vármegye tulajdonát tevő tornallyai ugynevezett orvosi lak a már felajánlott 12000 korona kikiáltási alapár mellett július hó 2-án önkéntes nyilvános árverésen fog eladatni.

Nyiltér.*)

Öväs.

A n. é. közönség szives tudomására hozom, miszerint én **Petsók Bálint** volt gazdatiszt, állítólagos „fényképész”-szel semmiféle összeköttetésben nem vagyok s nevezett **Petsók Bálint** nem fényképész és felvételek készítésére nem jogosult.

Tisztelettel:

Reif Emil, fényképész.
Rimaszombat, Losonezi-utca 13.

Nyilatkozat.

Törköly László urnak és megbizottainak a „Gömör-Kishont” mult számában megjelent nyilatkozataira válaszképen közlöm az ügyről felvett jegyzőkönyveket:

Jegyzőkönyv.

Felvétellett Nagyőrözén a **Törköly L.** és **Makfalvi F.** közt május 29-én a városi fűrdő-kertben történt affaire ügyében. I. **Hrenesik K.** és **Mihalik A.** urak, mint **Törköly L.** ur megbizottai május hó 30-án d. u. 3 órakor felkeresik lakásán Makfalvi F. urat, hogy a felükön történt sértésért lovasias elégtételt kérjenek. — Makfalvi F. ur megbizottjait megnevezte **Tóth Kálmán** és **Wirker István** urak személyében. — II. Mindkét fél megbizottjai május 31-én d. u. 12¹/₄ órakor találkoztak a Schönwiesner-féle ezukrázat külön szobájában, hol Hrenesik K. és Mihalik A. urak előadják, hogy Makfalvi F. ur május 29-én este a városi fűrdő-kertben felüket **Törköly L.** urat „pimasz”-nak nevezte s „tekintse magát felpofozottnak” szavakkal insultaita, e sértésekért felük nevében elégtételt kérnek; **Tóth K.** és **Wirker I.** urak felük nevében kijelentik, hogy e megtörtént sértések alapját **Törköly L.** urnak ugyanaznap d. u. a fűrdő-kertben tanúsított magaviselete képezte. Ugyanis „**Törköly L.** ur minden bemutatkozás nélkül berontott egy mulató zártkörű társaságba, melynek Makfalvi F. ur is tagja volt s erőszakkal ragadta el a tánczhoz muzsikáló ezigány kis bögőjét s azt magával elcipelte. Ez eljárása nagy megbotrányozást keltett a társaságban s ekkor a társaság több tagja igen súlyos sértő kifejezésekkel illette **Törköly L.** urat.” **Tóth K.** és **Wirker I.** urak kijelentik, hogy felük hajlandó az ügy békés elintézésére és elégtételadásra abban az esetben, ha **T. L.** ur vagy elintézi a korábbi sértésekből eredő ügyeit vagy a társaság több tagja előtt beismeri magaviseletének illetlen és incoerret voltát, mindaddig azonban, míg ezek egyike vagy másika meg nem történik, tovább nem tárgyalhatnak. — **Hrenesik K.** és **Mihalik A.** urak erre kijelentik, hogy felüknek ezen korábbi sértésekről eddig tudomása nem volt. Kérik a sértők megnevezését, hogy felük ezen ügyeket elintézhesse. — **Tóth K.** és **Wirker I.** urak erre felük nevében kijelentik, hogy felük valamennyi sértőt névszerint nem említheti fel, de megnevezi **Stefancsik** Károly polgármester urat, ki a nevezett alkalommal legelőször és legelősebben fakadt ki, **Törköly** urat „szentelen pimasz”-nak nevezve s őt „kirugás”-sal fenyegetve. Erre a tárgyalást megszakítják. — III. Junius 1-én d. u. 2 órakor a megbizottak a helybeli kaszinó helyiségében találkoztak, hol **Mihalik A.** ur felmutatja **Dessowffy Á.** és **Prekopa R.** uraknak **Törköly L.** urhoz intézett levelét, mely szerint a **Stefancsik K.** és **Törköly L.** urak között felmerült ügy lovasiasan elintéztetett. Erre **Tóth K.** és **Wirker I.** urak felük nevében a következő elégtételt ajánlják fel: Felük nevében hajlandó a sértő kifejezéseket visszavonni s a megtörtént inezidens feletti sajnálkozását kifejezni. — **Hrenesik K.** és **Mihalik A.** urak tekintve a sértés súlyosságát, ezt elégtételt el nem fogadják, hanem azt kívánják, hogy **Makfalvi F.** ur **Törköly L.** urtól azok jelenlétében, kik előtt a sértés megtörtént személyesen bosánatot kérjen s az ügyről szóló jegyzőkönyvet a „Gömör-Kishont” című lapban saját költségén publikálja; ha erre nem hajlandó, felük nevében fegyveres elégtételt kérnek. — **Tóth K.** és **Wirker I.** urak kijelentik, hogy a jegyzőkönyv publikálására és tanuk előtt való bosánatkérésre felük nem hajlandó. Ha **Törköly L.** ur felajánlott elégtétellel nem elégszik meg, forduljon a bírósághoz. — **Hrenesik K.** és **Mihalik A.** urak ismételt visszautasítják a szerintük meg nem felelő elégtételt s ragaszkodnak fegyveres elégtételadásához. — **Tóth K.** és **Wirker I.** urak kijelentik, hogy felük a párbajnak elvi ellensége s fegyveres elégtételadásra meghatalmazásuk nincs; megbizottasukat lejártnak tekintik s a tárgyalást a maguk részéről befejezik. — **Kelt Nagyőrözén, 1902. jun. 1. Törköly L.** ur megbizottjai: **Hrenesik K. s. k., Mihalik A. s. k.; — Makfalvi F.** ur megbizottjai: **Tóth K. s. k., Wirker I. s. k.**

Jegyzőkönyv.

Felvétellett 1902. jun. 9-én d. u. 2 órakor a kaszinó helyiségében a **Makfalvi F.** és **Törköly L.** urak között május 29-én történt affaire tárgyalás.

Jelen vannak alulírottak. — **Tóth K.** és **Wirker I.** urak **Makfalvi F.** ur megbizottjai előadják, hogy ők f. hó 6-án felkeresték **Törköly L.** urt és kijelentették előtte, hogy az előző jegyzőkönyvben foglalt azon állításuk, hogy felük személyes bosánatkérésre nem hajlandó, félreértésen alapul, mert felük csupán azok előtt nem ker bosánatot, kik előtt a sértés történt, a mennyiben a nyilvánosság előtt való bosánatkérés szokatlan és magára nézve megalázón tartja, de a négy segéd előtt igen is hajlandó személyesen beismerni a sértés súlyosságát, visszavonni a sértő kifejezéseket és bosánatot kérni, azonkívül hajlandó a jelen ügyről szóló jegyzőkönyveket a „Gömör-Kishont”-ban közölni. — Erre **Törköly L.** ur kijelenti, hogy nem húzódik vissza az ügy újból való tárgyalásától és megbizottjain megnevezi **Hrenesik K.** és **Mihalik A.** urakat. — **Tóth K.** és **Wirker I.** urak most felük nevében felajánlják elégtételül **Makfalvi F.** urnak a négy tanu előtt való személyes bosánatkérését és a jegyzőkönyv publikálását. **Hrenesik K.** és **Mihalik A.** urak mint **Törköly L.** ur megbizottjai ez ajánlatot el nem fogadják, mindenben az előző jegyzőkönyvben foglalt kívánságaikhoz ragaszkodnak. — **K. m. f.**

Hrenesik Kálmán s. k.

Tóth Kálmán s. k.

Mihalik Ábris s. k.

Wirker István s. k.

Törköly L. ur megbizottjai.

Makfalvi F. ur megbizottjai.

E jegyzőkönyvek lezárása után megbizottaimtól a következő levelet kaptam:

Tisztelt barátunk! A köztud és **Törköly L.** ur közt f. évi május 29-én a fűrdő-kertben történt affaire elintézésében megbízásod szerint jártunk el: az általa elküvetett sértésért elégtételül felajánlottuk a négy megbizott előtt való személyes bosánatkérését az ügyről szóló jegyzőkönyvek hírlapi publikálását. — **Törköly L.** ur megbizottjai ezt elégtételül el nem fogadták, hanem megmaradtak korábbi követeléseiknél, hogy t. i. vagy nyilvánosan és személyesen kérj bosánatot vagy fegyveres elégtételt adj. — Mivel a párbajnak elvi ellensége vagy s ezt már korábban és több ízben nyilvánosan hangoztattam, fegyveres elégtételről szó sem lehet, a nyilvános bosánatkérés pedig annyira szokatlan és megalázó, hogy ebbe bele nem egyezhettünk. Mi a négy megbizott előtt való személyes bosánatkérését és a jegyzőkönyvek hírlapi közzétételét az ügyszó mérten teljes elégtételnek tartjuk s mivel ezen általad felajánlott teljes elégtételt az ellenfél megbizottjai visszautasították, részedről ez ügyet befejezettnek tekintjük.

Nagyőröze, 1902. junius 9-én. — Baráti üdvözléssel:

Tóth Kálmán s. k.

Wirker István s. k.

A fenti közlemények után az ügy igazságos elbirálását nyugodt lelkiismerettel bízom a közönségre.

Makfalvi Ferencz.

*) E rovat alatt közlöttekért felelősséget nem vállal a szerk.

Hirdetmény.

2434. sz. — **Rakottyas** község volt urbéreseinek birtokrendezési és tagosítási ügyében az elkészített mérnöki munkálatok földkönyv-térkép meghitelesítésére és ezzel összefüggő összes kérdések elintézésére **1902. évi junius hó 25-ének** délelőtti 9 órája **Rakottyas** községhezánál kintüzetik, arra az összes érdekelt birtokosok a törvényes következmények terhe alatt meghivatnak. **Rimaszombati kir. törvényszék 1902. junius 4-én.**

Cseh, kir. törvényszéki bíró.

Hirdetmény.

A nyustyai takarékpénztár részvénytársaság az általa kezelt 5%-os betétek kamatlábát 4¹/₂%-ra 1903. évi január hó 1-től kezdődőleg további intézkedésig az igazgatóság 1902. évi junius hó 2-án tartott ülésének határozatából kifolyólag leszállítja.

Nyustya, 1902. junius hó 2-án.

Az igazgatóság.

Meghívó.

A eszi jód-bróm forrás-fürdő részvénytársaság rendes évi közgyűlését **Csizben folyó 1902. évi junius hó 30-ik** napján az igazgatósági épület tanácskozási termében d. e. 9 órakor fogja megtartani.

A gyűlés tárgyai lesznek:

1. Igazgatósági jelentés.
2. Felügyelő bizottsági jelentés.
3. A mérleg megállapítása.
4. Az igazgatóság és felügyelő-bizottságból sors-huzás útján kilépő tagok helyének betöltése.
5. Indítványok.

A mult évi mérleg továbbá az igazgatósági jelentés a gyűlést megelőzőleg minden egyes részvényesnek el lesz küldve s a „Gömör-Kishont” legközelebbi számában közzé lesz téve.

Rimaszombat, 1902. junius hó 17-én.

Az Igazgatóság.

Kézimunka tanfolyam.

Van szerencsém a t. szülőknek tudomására adni, miszerint az iskolai szünidő alatt leányoknak kézimunka oktatásra tanfolyamot nyitok és úgy kezdőket, valamint már előhaladottakat elfogadok.

Csillag Mórné,

Szijaártó-utca 80. sz. a. — Éva János-téle ház.

Árverési hirdetmény.

Jolsva r. t. város tulajdonát képező quarex és dolo-mit közetnek kihasználási joga **folyó évi junius hó 24-én délelőtti 9 órakor** a varosháza tartandó nyilvános árverésen 5 évre haszonbérbe adatik.

Árverési feltételek a polgármesteri hivatalnál bármikor megtekinthetők. — **Jolsván, 1902. junius hó 11.**

Basilidesz, polgármester.

Eladó.

Költözködés végett egy ház **Jolsván** a **Murányi-utczában**. Nagy udvar, nagy kert és mellékhelyiségekkel ára 4400 korona.

Megtekinthető és felvilágosítás nyerhető a tulajdonos özv. **Führer Pálnénál Jolsván.**

1-2

Hirdetmény.

355. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1902. évi 2745. számú végzése következtében **Hubay Miklós** által képviselt **Bruszt Lipót és fia** özeg javára **Reich Lajos** ellen 5000 korona s járuléka erejéig 1902. évi május hó 23-án foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 3204 korona 22 fillerre becsült butorok, kocsik, taliga, ló, szalonna, zsir, edények, üvegek, bolti árucikkek és bolti berendezésből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbíró 1902. évi V. 248/2. számú végzése folytán 5000 korona tökékövetelés, ennek 1902. évi május hó 8-ik napjától járó 6%-os kamatai és eddig összesen 176 kor. 80 fill. bíróilag már megállapított költségek erejéig **Rimaszében** alperesnél leendő eszközésére **1902. évi junius hó 23-ik** napjának délelőtti 9 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adadni.

Kelt Rimaszecs, 1902. évi junius hó 10-én.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

Faarverési hirdetmény.

A m. kir. földmivélségi miniszter urnak 1901. évi 99458. I/3 b. sz. alatt kelt engedélye alapján **Melle** község volt urbéresei — erdejének **Melle** község határában fekvő „**Gyermek-erdő**” nevű részében 38.3 kat. hold kijelölt területen a meglévő mintegy 55 éves kocsánytalan és csertölgy állab fakészlete, **Melle** község (Gömörmegye) házánál **1902. évi junius hó 24-én** délelőtt 10 órakor nyilvános szóbeli árverésen el fog adatni.

A becsérték mint kikiáltási ár 6375 korona és a szerződési időtartam 1904. évi január hó 1-én jár le.

Az árverés érvényességéhez felsőbb jóváhagyás szükséges.

A részletes árverési és szerződési feltételek **Melle**-tén a volt urbéresek elnökénél, továbbá a rimaszombati m. kir. állami erdőhivatalnál és a tornallyai járási főszolgabírói hivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők. — **Kelt Melle-tén, 1902. évi junius hó 13-án.**

Lipták András, urbéri elnök.

A hires

klenóczi legfinomabb ostyepka

(zöld sajt) és I-ső rendű **liptói túró** kapható minden előkelő esemege- és sajtüzletben.

Megrendelhető: a **klenóczi első sajt-kivi-eli üzletnél** Klenóczon (Gömörmegye).

1-2

Hirdetmény.

3351. sz. — **Kokova** községre nézve az 1892. évi XXIX. t.-cz. értelmében a tényleges birtokosok tulajdonjogának a telekjegyzőkönyvekbe való bejegyzése és a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítése iránti eljárás befejeztetvén, ezen hirdetmény azzal a felszólítással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886. évi XXIX. t.-cz. 15. és 17. §-ai alapján ideértve e §-oknak az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban és az 1891. évi XVI. t.-cz. 15. §-a) pontjában foglalt kiegészítést is, valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §-a b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. t.-cz. 22 §-a alapján történt törleksek érvénytelenségét kimutathatják, e végből törleési kereseteket hat hónap alatt vagyis **1902. évi november hó 20-ik** napjáig bezárólag a teleknyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törleési kereset, annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2. Hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 16. és 18. §-ainak eseteiben ideértve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítést is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt vagyis **1902. évi november hó 20-ik** napjáig bezárólag a teleknyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondások többé figyelembe vétetni nem fog.

3. Hogy mindazok, kik az 1. és 2. pontban körülírt intézkedésen kívül az eljárás és ennek folytán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait, bár mily irányban sértve vélik, ideértve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16. §-a alapján történt bejegyzések sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényeiket a teleknyvi hatósághoz hat hónap alatt vagyis **1902. évi november hó 20-ik** napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után az említett bejegyzéseket csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek is, kik a kiküldöttnek eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszerű másolatokat csatoltak vagy azt pótlólag benyujtják, az eredetieket a teleknyvi hatóságnál átvehetik.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint teleknyvi hatóság 1902. évi junius hó 3-án.

1-3

Veesz, kir. törvszéki albiró.

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntője **Kassán, Vám-utca 11. szám.**

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával czél szerűen s gondosan gyártott jöhrinevű gépeit a **nyári idényre**. nevezetesen:

Cséplőkészleteit könnyű járással járgány vagy gözmozdony általi hajtásra.

Kézi cséplőgépeit, járgányhajtásra is alkalmazva, szalmarazói készülékkel vagy anélkül. **Backer- és magtár-rostait**, továbbá mindennemű **szivattyukat, gözgépeket és gözmozdonyokat, szeszgyár-berendezéseket**, m. p.: **Henze-főzők, kavaró készülékek, maláta- és burgonyazúzókat, malomberendezéseket** stb.

Gépgyárunk gyártmányainak **jelentékeny készletét tartjuk állandóan.**

Gazdasági gépeink képes, valamint öntődnék gyártmányai árjegyzékét ingyen és bérmentve küldjük.

3-6

